

14.9.2011

B7-0513/2011 }
B7-0515/2011 }
B7-0516/2011 }
B7-0517/2011 }
B7-0518/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

S&D (B7-0513/2011)
PPE (B7-0515/2011)
ECR (B7-0516/2011)
Verts/ALE (B7-0517/2011)
ALDE (B7-0518/2011)

om situationen i Libyen

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Simon Busuttil, Arnaud Danjean, Tokia Saïfi, Laima Liucija Andrikienė, Othmar Karas, Tunne Kelam, Alf Svensson, Ria Oomen-Ruijten, Elena Băsescu, Nadezhda Neynsky, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Santiago Fisas Ayxela, Salvatore Iacolino, Hans-Gert Pöttering, Roberta Angelilli, Franck Proust, Dominique Vlasto, Agnès Le Brun, Georgios Koumoutsakos, Anna Ibrisagic

för PPE-gruppen

Ana Gomes, Véronique De Keyser, Pier Antonio Panzeri, Kristian Vigenin, Roberto Gualtieri, María Muñoz De Urquiza, Carmen Romero López, Harlem Désir, Vincent Peillon, Rovana Plumb, Rosario Crocetta

för S&D-gruppen

RC\877310SV.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

**Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Niccolò Rinaldi,
Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano, Marietje Schaake,
Annemie Neyts-Uyttebroeck, Graham Watson, Ramon Tremosa i Balcells,
Jelko Kacin**

för ALDE-gruppen

**Daniel Cohn-Bendit, Franziska Katharina Brantner, Hélène Flautre,
Judith Sargentini, Eva Joly, Isabelle Durant, Malika Benarab-Attou,
Yannick Jadot, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek**

för Verts/ALE-gruppen

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba,
Konrad Szymański, Ryszard Czarnecki, Adam Bielan,
Michał Tomasz Kamiński, Geoffrey Van Orden**

för ECR-gruppen

Europaparlamentets resolution om situationen i Libyen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970/2011 av den 26 februari 2011 och 1973/2011 av den 17 mars 2011,
- med beaktande av att förhandlingarna om ramavtalet mellan EU och Libyen avbröts den 22 februari 2011,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 18 juli 2011 om Libyen,
- med beaktande av den internationella kontaktgruppens konferens i Paris den 1 september 2011,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Libyen, särskilt resolutionen av den 10 mars 2011, och sin rekommendation av den 20 januari 2011,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 13 september 2011 om Libyen,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter sex månader av strider, som har resulterat i tusentals offer och i oroväckande humanitära behov och humanitärt lidande, har Gaddafiregimen fallit och den övergångsregering som leds av det nationella övergångsrådet (NTC) ska inleda sitt arbete med att bygga ett nytt Libyen.
 - B. FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970 och 1973 antogs efter brutalt förtryck mot fredliga demonstranter, bland annat allvarliga och systematiska människorättskränkningar, och den libyska regimens underlåtenhet att ta sitt ansvar enligt internationell rätt och skydda befolkningen i Libyen.
 - C. Länder som ville genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1973 bildade en koalition. Detta mandat togs i ett andra skede över av Nato. De Natoleda luftangreppen under namnet Odyssey Dawn fortsätter så länge de behövs för att skydda civilbefolkningen i Libyen.
 - D. NTC kommer samtidigt att behöva ta itu med befolkningens mest brådskande humanitära behov, sätta stopp för våldsamheterna och befästa rättsstatsprincipen samt utföra den skrämmande uppgiften att bygga upp nationen och en fungerande och demokratisk stat. NTC har förklarat sin avsikt att snabbt gå i riktning mot demokratisk legitimitet genom att utarbeta ett författningsförslag och tidigt anordna fria och rättvisa val.
 - E. Internationella brottmålsdomstolen utfärdade den 27 juni 2011 en arresteringsorder mot Muammar Gaddafi, hans son Saif al-Islam Gaddafi och hans tidigare underrättelsechef Abdullah al-Sanussi för påstådda brott mot mänskligheten sedan början av det folkliga upproret.

RC\877310SV.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

SV

- F. Enligt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) har ungefär 1 500 flyktingar från Libyen dött under försök att ta sig över Medelhavet till Europa sedan repressalierna i Libyen inleddes.
- G. Ett möte under namnet ”Friends of Libya”, där ungefär 60 länder och internationella organisationer deltog, hölls den 1 september 2011 i Paris för att samordna de internationella insatserna för att bistå återuppbyggnaden av Libyen.
- H. EU har bidragit med över 152 miljoner euro i humanitärt stöd och vice ordföranden/den höga representanten öppnade den 22 maj 2011 ett EU-kontor i Benghazi i syfte att upprätta kontakter med NTC och hjälpa Libyen att förbereda sig för nästa steg i övergången till demokrati. Den 31 augusti 2011 öppnades ett EU-kontor i Tripoli.
- I. EU har ett stort intresse av ett demokratiskt, stabilt, välmående och fredligt Nordafrika.
1. Europaparlamentet ser fram emot slutet på den sex månader långa konflikten i Libyen och välkomnar Muammar Gaddafis självhärskarregims fall efter 42 år. Gaddafi bär ansvaret för det libyska folkets långa och enorma lidande. Parlamentet gratulerar det libyska folket för dess mod och beslutsamhet och betonar att det är det libyska folkets fria och självständiga ambitioner som bör vara den drivande kraften i övergångsprocessen, eftersom endast ett starkt lokalt inflytande kan garantera att den lyckas.
 2. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den högra representanten att utveckla en verklig, effektiv och trovärdig gemensam strategi för Libyen, och medlemsstaterna uppmanas att genomföra denna strategi utan ensidiga åtgärder eller initiativ som kan försvaga den. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fullt ut stödja den övergångsprocess som nu måste äga rum för att på ett samordnat sätt skapa ett fritt, demokratiskt och välmående Libyen, medan man undviker dubbelarbete och följer en multilateral inriktning.
 3. Europaparlamentet uttrycker sitt fulla stöd för NTC när det gäller den utmanande uppgiften att bygga upp en ny stat som representerar alla libyer. Parlamentet välkomnar att NTC nyligen erkänts på flera håll och uppmanar samtliga EU-medlemsstater och det internationella samfundet att göra likadant. Likaså är det välkommet att alla ständiga medlemmar i FN:s säkerhetsråd, senast Kina, erkänt NTC som den legitima auktoriteten i Libyen. Parlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater i Afrikanska unionen att erkänna NTC. Parlamentet uppmanar NTC att fullt ut ta sitt ansvar för det libyska folkets säkerhet och välbefinnande, att agera på ett insynsvänligt sätt och helt och hållet respektera demokratiska principer och internationell humanitär rätt. Vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen uppmanas att ytterligare utveckla förbindelserna med NTC och hjälpa de nya libyska myndigheterna att bygga upp ett enat, demokratiskt och pluralistiskt Libyen, där alla libyska medborgare, migrerande arbetstagare och flyktingar garanteras mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättvisa.
 4. Europaparlamentet betonar att det inte får finnas straffrihet för brott mot mänskligheten och att Muammar Gaddafi och medlemmar av hans regim måste ställas till svars och prövas för sina brott i enlighet med rättsstatsprincipen. Parlamentet uppmanar med kraft NTC:s soldater att avstå från vedergällningar och utomrättsliga avrättningar. Parlamentet förväntar sig att om

RC\877310SV.doc

PE472.694v01-00 }
 PE472.696v01-00 }
 PE472.697v01-00 }
 PE472.698v01-00 }
 PE472.699v01-00 } RC1

Gaddafi med flera personer ställs inför rätta i Libyen för alla brott som begåtts under diktaturen, och inte bara för de brott som Internationella brottmålsdomstolen åtalat dem för, kommer de libyska domstolarna och förfarandena att säkerställa full överensstämmelse med internationella normer för rättvisa rättegångar, bland annat genom att garantera insyn för internationella observatörer och genom att utesluta dödsstraffet.

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla länder, särskilt Libyens grannländer, att samarbeta med de nya libyska myndigheterna och med internationella rättsinstanser, i första hand Internationella brottmålsdomstolen, för att säkerställa att Gaddafi och hans inre krets ställs inför rätta. Parlamentet påminner om att exempelvis Niger och Burkina Faso är parter i Internationella brottmålsdomstolen och därför har en skyldighet att samarbeta med denna och att överlämna Gaddafi och hans åtalade släktingar till domstolen om dessa befinner sig på deras territorium. Parlamentet beklagar djupt Guinea-Bissaus erbjudande till Gaddafi om asyl och bosättning i det landet och varnar för att detta skulle vara oförenligt med landets skyldigheter enligt Cotonouavtalet.
6. Europaparlamentet välkomnar det åtagande som gjorts av de länder och internationella organisationer som deltog i mötet "Friends of Libya", som hölls i Paris den 1 september 2011, om att omedelbart frigöra 15 miljarder dollar av de frysta libyska tillgångarna samt EU:s beslut att häva sanktionerna mot 28 libyska enheter, inbegripet hamnar, oljebolag och banker. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att begära FN:s säkerhetsråds tillstånd och frigöra ännu frysta libyska tillgångar för att hjälpa NTC att utöva den samhällsstyrning som behövs under denna övergångsperiod, och uppmanar medlemsstaterna att särskilt uppfylla de åtaganden som gjordes vid konferensen i Paris. Parlamentet förespråkar att det genomförs en internationell undersökning av var Gaddafifamilijs stulna tillgångar och pengar finns och att dessa återlämnas till Libyen.
7. Europaparlamentet välkomnar att EU snabbt markerade sin närvaro i Tripoli strax efter stadens befrielse och öppnade ett EU-kontor i huvudstaden. Parlamentet förväntar sig att kontoret snarast möjligt får full personalstyrka, så att det kan bygga vidare på det viktiga arbete som EU-kontoret i Benghazi inlett för att främja förbindelserna med NTC och bistå de nya libyska myndigheterna med att tillgodose det libyska folkets mest trängande behov.
8. Europaparlamentet rekommenderar att man utan dröjsmål ska sända en delegation från Europaparlamentet till Libyen för att bedöma situationen, uttrycka sitt stöd och sin solidaritet och utveckla en dialog med NTC, det civila samhället och andra nyckelaktörer på plats.
9. Europaparlamentet betonar att NTC-övergångsregeringens trovärdighet kommer att avgöras av huruvida den kan ta itu med de mest brådskande frågorna samtidigt som den skapar förutsättningar för demokratiska institutioner. Parlamentet uppmanar NTC att inleda en så transparent och inkluderande process som möjligt, som inbegriper alla huvudsakliga aktörer från alla delar av landet för att bygga upp legitimitet och ett nationellt samförstånd och därmed undvika att regionala och etniska fraktioner eller stammar orsakar ytterligare våldsamheter. NTC uppmanas att se till att hela spektrumet i det libyska samhället blir delaktigt och att kvinnor och minoriteter ges inflytande i övergångsprocessen mot demokratisering, särskilt genom att stimulera deras deltagande i det civila samhället, medierna, de politiska partierna och alla slags politiska och ekonomiska beslutsorgan.

10. Europaparlamentet noterar NTC-ordföranden Jalils tal i Tripoli, där han tillkännagav att Libyen ska bli ett moderat muslimskt land med en konstitution som återspeglar detta och att man kommer att välkomna kvinnors deltagande i det offentliga livet. Parlamentet förväntar sig att NTC uppfyller sina skyldigheter och infriar sina åtaganden att stöpa om Libyen till en tolerant, enhetlig och demokratisk stat som garanterar universella medborgerliga rättigheter åt såväl landets samtliga medborgare som migrerande arbetstagare och utlänningar. NTC uppmanas att aktivt stimulera och inbegripa kvinnor och ungdomar i de politiska processer som syftar till uppbyggnad av politiska partier och demokratiska institutioner.
11. Europaparlamentet uppmanar NTC att så snart som möjligt inleda en process för rättvisa och nationell försoning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att sända sakkunniga och utbildare på områdena för medling och dialog som ska bistå NTC och andra aktörer i Libyen.
12. Europaparlamentet betonar att alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna måste utredas, oavsett vem som begått dem. Dessa utredningar bör vara en viktig del av försoningsprocessen i landet och ledas av libyerna själva.
13. Europaparlamentet uppmanar NTC:s samtliga styrkor att rätta sig efter den internationella humanitära rätten i sin behandling av krigsfångar, särskilt återstoden av de Gaddafitrogna styrkorna och legosoldaterna. Parlamentet uppmanar enträget NTC att omgående släppa afrikanska migrerande arbetstagare och svarta libyer som fängslats godtyckligt i tron att de är legosoldater i Gaddafis tjänst samt att ställa personer som begått brott inför rätta.
14. Europaparlamentet uppmanar NTC att slå vakt om rättigheterna för minoriteter och utsatta grupper, däribland de tusentals afrikanska invandrare från länder söder om Sahara som utsätts för trakasserier enbart på grund av sin hudfärg, samt att skydda och evakuera de migranter som fortfarande sitter fast i de uppsamlingsläger som drivs av Internationella organisationen för migration eller i något av de improviserade lägren. I detta sammanhang uppmanas vice ordföranden/den höga representanten att erbjuda NTC europeiskt stöd på området för medling för att möta denna akuta situation i enlighet med de människorättsliga och humanitära normerna. EU:s medlemsstater och kommissionen uppmanas att hjälpa till att omlokalisera flyktingar som fortfarande befinner sig i läger vid tunisiska gränsen och andra gränser, som flytt undan konflikten och som skulle riskera sina liv om de återvände till Libyen.
15. Europaparlamentet understryker att det är det libyska folket som startade revolutionen och som ledde vägen framåt. Libyens framtid måste ligga kvar i det libyska folkets händer, och Libyens fullständiga suveränitet måste garanteras.
16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och EU:s medlemsstater att erbjuda stöd som syftar till en reform av Libyens säkerhetssektor, däribland polis och väpnade styrkor, till avvärjning, demobilisering och återintegration av före detta soldater samt till en förstärkt kontroll av gränserna och vapenhandeln i samarbete med grannländerna. Det är särskilt oroande att soldater och civila innehar en stor mängd vapen, vilket innebär en risk för människors liv, särskilt med tanke på utsatta grupper som kvinnor och barn.

RC\877310SV.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

17. Europaparlamentet betonar hur viktig en lyckad lösning på konflikten i Libyen är för regionen och för den arabiska våren. Parlamentet uppmanar med kraft andra ledare i regionen att dra lärdom av Libyen och ta hänsyn till de växande folkrörelser som kräver respekt för sina rättigheter och friheter.
18. Europaparlamentet uppmanar NTC att tillämpa strikta öppenhetsnormer inom strategiska inhemska ekonomiska sektorer, så att Libyens naturtillgångar gynnar hela befolkningen.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, medlemsstaternas regeringar och parlament, Medelhavsunionens parlamentariska församling, Afrikanska unionen, Arabförbundet och det libyska nationella övergångsrådet.